8. Ehk temma weidi wiwis
Se römo tunniga,
Nink näüs jo ſinno ſilmiſt,
Kui tahhas unneta:
Meelt ſiski ärra heitko,
Tål om üts eſſa-arm,
So uſk iks kindmas jägo,
Kül tullep pea röörn.

9. O önnis ſa nink auwus,
Ke uſſut, kannatat:
So kätte jääp ſe wöimus,
Nink auwo perrandat;
Sull' Jummal eſſi ſadap
Weel nida öiguſt tääl,
Et römo laulo laulap
So waine kurblik meel.

Nemma kik lauliwa ſedda laulo ſõameſt nink waa melega nink kui ſe otſan olli, lammes eſſa Abram põlwile mahha, temma latſe nink laſte-latſe teiwa ſeddaſamma nink temma pallel helle hälega:

Meije Jſſa, ke ſinna ollet taiwan, püh-hendetus ſago ſinno nimmi. Sinno riik tulgo meile. Sinno tahtminne ſündko, kui taiwan, nida ka ma pääl. Meije päiwalikko leiba anna

meile täämba, nink anna meile andis meije ſüda, nida kui meije andis anname ommile ſüüdleiſile. Nink ärra ſaatko meid mitte kiuſatuſſe ſisſe; enge päſta meid ärra kurjaſt: Seſt ſinno perrält om riik, wäggi nink auwus-tus iggawetſes ajas. Amen.

Perran ſelle palwe luggemiſt tõſſiwa nemma ülles nink eſſa Abram önniſt neid weel neide ſõnnuga: Jſſand önnistago teid nink hoitko teid; Jſſand töſtko omma palget teije päle nink olgo teile armolik. — Amen. — nink waiklikko rahho nink Jummala armaſtamiſſega ſõamen lahkuſiwa nemma üttesikooſt ärra nink lätſiwa eggaüts omma koddo.

Br.

Tarto- ja WÃƒÂµrroma Kalender 1842, lk. 21